

РЕШЕНИЕ

№ 23923

гр. София, 18.11.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 18.10.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Антоанета Аргирова

ЧЛЕНОВЕ: Петя Стоилова

Анастасия Хитова

при участието на секретаря Емилия Митова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **7716** по описа за **2024** година докладвано от съдия Анастасия Хитова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба от И. Г. В., подадена от адв. В., срещу Решение № 2954/21.06.2024 г., постановено по НАХД № 1088/2024 г. по описа на Софийски районен съд (СРС). В касационната жалба са изложени твърдения за нарушение на материалния закон, допуснато съществено нарушение на процесуални правила и за явна несправедливост наложеното наказание - касационни основания по смисъла на чл. 348, ал. 1, т. 1, т. 2 и т. 3 от Наказателнопроцесуалния кодекс (НПК) във вр. с чл. 63в ЗАНН. Иска се отмяна на обжалваното решение и постановяване на друго по съществото на спора, с което да бъде отменено наказателното постановление. Претендират се разноси за две съдебни инстанции.

В съдебно заседание касаторът се представлява от адв. В., която поддържа жалбата и искането за разноси.

Ответникът –директорът на Агенция за държавна финансова инспекция /АДФИ/, се представлява от юрк. Я., която оспорва жалбата. Претендира разноси за юрисконсултско възнаграждение. Представя писмени бележки.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение, че касационната жалба е неоснователна.

Административен съд София-град, XII касационен състав, намира, че жалбата е подадена в срока по чл. 211 АПК от надлежна страна с правен интерес от оспорването, поради което е допустима. Разгледана по същество, същата е неоснователна.

С обжалваното решение е потвърдено Наказателно постановление /НП/ № НП-11-01-290/01.09.2023 г. на директора на АДФИ, с което на И. Г. В. на основание чл. 254, ал. 1 във връзка с чл. 261, ал. 2 от Закона за обществените поръчки /ЗОП, ред. ДВ, бр. 23/14.03.2020 г./ е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 5 000 лева за нарушение на чл. 112, ал. 1, т. 2 ЗОП. За да потвърди НП, районният съд е обусловил изводи, че в административнонаказателното производство не е допуснато съществено нарушение на процесуалните правила, правилно е приложен материалният закон и няма основания за прилагане на чл. 28 ЗАНН.

При постановяване на оспореното пред АССГ решение не са осъществени релевираните с жалбата касационни основания. Няма спор между страните, че на 22.05.2020 г. И. Г. В. в качеството си на прокурист на „БДЖ – Пътнически превози“ ЕООД и на секторен възложител на обществени поръчки, по смисъла на чл. 5, ал. 4, т. 1 ЗОП, след проведена обществена поръчка по вид „договаряне без 5 предварителна покана за участие“, е сключил Договор № 142/22.05.2020 г. с предмет: „Рециклиране на 8 броя пътнически вагони“, на обща стойност 4 150 000 лв. без ДДС/ 4 980 000 лв. с ДДС/, с участника, определен за изпълнител – „Вагонен завод – Интерком“ АД, [населено място], който при подписването на договора не е представил документи, удостоверяващи липсата на основанията за отстраняване от процедурата за обстоятелството по чл. 54, ал. 1, т. 3 ЗОП, а именно: 1. удостоверение от общината по седалището на възложителя - Столична община за „Вагонен завод – Интерком“ АД; и 2. удостоверение от общината по седалището на изпълнителя - [община] за „Вагонен завод – Интерком“ АД. От удостоверение №УД000130/10.04.2020г. от [община] е видно, че към 10.04.2020 г. за „Вагонен завод – Интерком“ АД е имало задължения към [община] в размер на 443 762, 03 лева и от изпълнителя не е представен документ за погасяване, разсрочване или обезпечаване на задължението.

Според чл. 112, ал. 1, т. 2 ЗОП възложителят сключва с определения изпълнител писмен договор за обществена поръчка, при условие че при подписване на договора определеният изпълнител представи документи по чл. 58 ЗОП, удостоверяващи липсата на основанията за отстраняване от процедурата. В случая И. Г. В. като представляващ публичното предприятие „БДЖ – Пътнически превози“ ЕООД и в качеството на секторен възложител, е сключил договор № 142/22.05.2020 г., без от изпълнителя „Вагонен завод – Интерком“ АД да е било представено удостоверение по чл. 58, ал. 1, т. 2 ЗОП, удостоверяващо липсата на задължения към общината по седалището на възложителя - Столична община, а от представеното удостоверение по седалището на участника - [община] се удостоверява, че изпълнителят по договора е имал задължения в размер на 443 762,03 лв. С това касаторът е осъществил от обективна и от субективна страна състав на административно нарушение по чл. 112, ал. 1, т. 2 ЗОП.

Не се споделят доводите в касационната жалба за допуснати съществени процесуални нарушения, изразяващи се в това, че административнонаказателна отговорност за извършеното нарушение е ангажирана само на И. Г. В. - прокурист на „БДЖ – Пътнически превози“ ЕООД и секторен възложител на обществените поръчки по смисъла на чл. 5, ал. 4, т. 1 от ЗОП, без да е ангажирана отговорността на

управителя на дружеството Л. Н., доколкото в процесния период „БДЖ – Пътнически превози“ ЕООД се представлява и управлява заедно от управителя и от прокуриста. Тези обстоятелства подробно и ясно са посочени в АУАН и НП, изрично е посочено и че двете лица – прокурисът и управителят са подписали процесния договор № 142/22.05.2020 г. от името на възложителя „БДЖ – Пътнически превози“ ЕООД, без от изпълнителя „Вагонен завод – Интерком“ АД да са били представени изискуемите документи по чл. 54, ал. 1, т. 3 ЗОП. Липсата на изрично квалифициране на формата на съучастие и формата на вината не представлява съществено процесуално нарушение. Чл. 57 ал. 1, т. 6 ЗАНН изисква в НП да се посочат законните разпоредби които са били нарушени виновно. СРС е установил от приетите по административнонаказателната преписка доказателства субективната страна на нарушението- вината, като е посочил нейната проявна форма- непредпазливост, в контекста на отхвърлените доводи на жалбоподателя за съучастие, което изисква общ умисъл. По силата на качеството си прокурисът, който заедно с управителя на дружеството го представлява, касаторът е подписал Договор № 142/22.05.2020 г. Същият е бил длъжен и е могъл да предвиди, че със сключването / подписването на процесния договор извършва нарушението, предмет на НП.

С оглед изложеното, в случая е налице независимо съпричиняване, като предвид осъществяването на представителство само заедно, то е в еднаква степен. На всеки от тях двамата следва да се наложи определеното от закона в абсолютен размер наказание. По делото са налице данни (косвени), че отговорността на управителя е била ангажирана с издаването на отделно НП, за което няма процесуална пречка в ЗАНН.

Не се споделят и доводите в касационната жалба за маловажност на случая. Правилна е преценката на районния съд, че в случая липсват основания за прилагане на чл. 28 ЗАНН. Нарушението е формално, на просто извършване, не се изисква настъпването на вредоносен резултат, а същевременно е с висока степен на обществена опасност и засяга широк кръг от обществени отношения, свързани осигуряването на прозрачност и ефективност при разходването на публичните средства, включително средствата, свързани с извършването на дейности в транспортния сектор.

Като е потвърдил НП, въззивният съд е постановил правилно решение, което при условията и по реда на чл. 221, ал. 2 АПК следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора и на основание чл. 63д, ал. 1 и 4 ЗАНН основателна е претенцията на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 лв., определено на основание чл. 37 от Закона за правната помощ /ЗПП/ във вр. с чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ и съобразено с фактичката и правна сложност на спора.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо АПК във вр. с чл. 63в ЗАНН, Административен съд София-град, XII касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 2954/21.06.2024 г., постановено по НАХД № 1088/2024 г. по описа на Софийски районен съд.

ОСЪЖДА И. Г. В. да заплати на Агенция за държавна финансова инспекция разноски по делото в размер на 80.00 (осемдесет) лева.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.